

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Unearthing Literature: The Case of Hussein Barghouti

Omari, H.

Citation

Omari, H. (2019, October 29). *Unearthing Literature: The Case of Hussein Barghouti*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/79998>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/79998>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/79998> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Omari, H.

Title: Unearthing Literature: The Case of Hussein Barghouti

Issue Date: 2019-10-29

Samenvatting

Door het werk van de Palestijnse auteur Hussein Barghouti (1954-2002) als een casus studie te nemen, gaat dit proefschrift verder dan het gebruikelijk opgelegde *representatieve* karakter van Palestijnse literatuur. Veel van Barghouti's werken werden gezien als afstandelijk, individualistisch, en niet gerelateerd aan de harde en urgente realiteit van het Palestijnse leven. Het argument dat in dit proefschrift wordt gepresenteerd, is echter dat de werken van Barghouti een voorbeeld zijn van een verstoring van de bekende uitdrukkingen met betrekking tot noties van politiek engagement, ziekte en dood, en literaire innovatie. Het proefschrift gebruikt het lichaam als een thematische troep en een methodologisch kader voor het conceptualiseren van Barghouti's pleidooien voor creatieve manieren van schrijven en genre-overstijgende experimenten.

Geleid door de persoonlijke en literaire omstandigheden die het leven en werk van Barghouti hebben gevormd, kijk ik naar het lichaam vanuit verschillende perspectieven: het fysieke lichaam van Barghouti dat wordt bedreigd en aangevallen door kanker, het land Palestina dat op dezelfde manier wordt bedreigd en aangevallen door bezetting, en het corpus van de literaire tekst, waar de vormen van genres en literaire teksten worden bediscussieerd en bestreden. Het proefschrift gebruikt de relatie tussen het lichaam dat ervaart en het woord als een manier om alternatieve denkwijzen over literatuur te onderzoeken. Na het lichaam te hebben geïntroduceerd als de methodologische benadering van dit proefschrift in de inleiding, plaatst hoofdstuk 1 enkele van de belangrijkste commentaren van Barghouti met betrekking tot de politisering van de Palestijnse literatuur. Daarnaast bevestigt het Barghouti's overtuiging van de verstrengeling tussen literaire kritiek en creativiteit.

De daaropvolgende drie hoofdstukken zijn chronologisch gestructureerd volgens de fysieke regels van het lichaam (leven / dood / leven na de dood) en hebben respectievelijk de titels: Kindertijd, Dood, en Mythe. Hoofdstuk 2 beziet de kindertijd door de lens van

aanvangen. Het hoofdstuk betoogt dat door het beschouwen van literaire producties als aanvangen een tactiek ontstaat voor innovatie. Het close reading van enkele autobiografische episodes laten zien hoe de aanvangen literaire en stilistische breuken extrapoleert die profiteren van familiale, historische, en taalkundige continuïteiten.

Hoofdstuk 3 neemt de dood als uitgangspunt voor het lezen van Barghouti's benadering van politiek engagement, machtsverhoudingen en literaire genres. Dood, als een handeling die zichzelf uitvoert op het lichaam, maakt een verkenning van het lichaam als ruimte mogelijk. Dit hoofdstuk gaat over de betekenis van beweging en hoe deze lichamelijke, literaire en politieke verschuivingen en veranderingen oplevert. Hoofdstuk 4 gaat in op de wisselwerking tussen mythen en rituelen. Het onderzoekt hoe de literaire benaderingen van Barghouti ritueel van aard zijn. Rituelen worden gepresenteerd als literaire handelingen die Barghouti inzet om het fysieke en het literaire lichaam te machtigen met een agentschap dat verder gaat dan representatie en bekende vormen van schrijven, en de structurele componenten van mythen.

De moeilijkheid om de ideeën van Barghouti op een georganiseerde manier in kaart te brengen, is grotendeels te wijten aan zijn gebruik van moeilijke taal, de sterke intertekstualiteit en allusies, en de snelle opvolging van ideeën. De noties van aanvang, taal, land, ruimte, ritueel, mythe en lichaam zijn echter constante kenmerken in al zijn werken. Het lichaam benadrukt zijn rol in de creatie van het reflexieve, het filosofische en het cognitieve. Het proefschrift geeft Barghouti's sterke stellingname weer jegens te veel gebruikte en vaste termen, concepten en thema's in de Palestijnse en Arabische literatuur, en laat zien hoe Barghouti's vragen en innovatieve handelingen proeven zijn van een schrijfstijl en een manier van denken die zeer invloedrijk zijn geworden in de hedendaagse Palestijnse literatuur.